

KIA-CZELL ÉS VIDEKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetés:

Egy évre 8 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. — 51.
Fél évre 4 | Egyen számlára — „ 20 „

Feloldós szerkesztő:

HUSS GYULA.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Kia-Czell, Gyermák-tér 78. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Szerkesztővel értekezni: keddi, szerda és csütörtökön.

A számadás napja.

(Cz. M.) Még csak néhány perc és ismét egy hosszú év merül a multak visszaidezhetetlen kódéba azon végtelen és csodálatos mű nagysága és változatossága szemléletének közepette, a melyet mi világ egyetemnek nevezünk.

Elérkezett a számadás nagy napja; meg kell készítenünk sáfárkodásunkról a mérleget.

Bárcsak előnyünkre billene meg igaztetteink mértékének e kényes eszköze.

Bármily rendű e korbeli emberek vagyunk; tanultak vagy tudatlanok, saját tanulmányaink által felvilágosodottak vagy mások ismeretei által vezéreltettek: mindannyian birunk a muló évben szőnyegre került és megoldásra kitzított feladatoknak némi, többé vagy kevésbé teljes ismeretével. Mindnyájan megnyertük a földön való létezésünkre szükséges életmet, egyik azon feltétellel, hogy dolgozzék, a másik pedig a vagyonság könnyebb útján. Nem egyformaság uralkodott tehát, miként az értelmi világban sem egyformán osztják ki az adományokat. Voltak és vannak szegények, de azért a lélek táplálékát mindenki elegendő mértékben nyerte el.

A nyert adományok bármily természetűek legyenek és voltak is azok,

az isteni és emberi törvény alapján kötelességeket is róttak az ezeket elnyerőkre. A vagyonosra, hogy fölöstegét kevésbé szerencsés felebarátjainak fölségélyezésére fordítsa; az értelmileg fejlettekre pedig kik a szellemi sugarak birtokába jutottak, hogy a sötétebb elméket megvilágosítsák, hogy felemeljék azon legmagasztosabb forrásig, honnan annyi szépség ömlik szét vagyis megmutatni nekik a mindenséget, felderíteni ennek részleteit, megfejteni csodás szerkezetét s a sötétségből kilépő elmék előtt megnyugvással örvendezve felkiáltani: Jöjjetek és lássátok A föld, melyet lábbal tapodtok és mely titeket hordoz, tudománytok és ipartok legfőbb tárgya; ez szolgál egész polgáriassodások eszközéül. Ha ennek sajátosságait jobban kifejtett értelmiségtéknél fogva igazabban megismeritek és azokát felhasználni jobban tudjátok, akkor a társadalom lépesőzetén is magasbira fogtok emelkedni. Lássátok meg, hogy mi körüyez benneteket, mik voltatok, vagytok és mivé lehettek!

Tekintsünk szét tehát e földön, melyet a nap megelevenít s mely e nélkül a halál tanyája lenne s kérdezzük meg magunktól, felhasználtuk-e a kínálkozó kincseket? A nyert adományokat hova fordítottuk? Bízterle kötelességünk között nem feledkeztünk-e meg rendeltetésünkről? Minden ember arra van rendelve,

hogy szűkebb vagy tágabb körű társaságban éljen; vagyis a társaséletre, mert csak is az egyesülés ereje által képes a reá háruló feladatokat megoldani s a természet jótéteményeit élvezni. A földön való rövid életünk a folytonos megpróbáltatás ideje, melynek csak a halál vet véget. E rövid élet után pedig számon kérjük tőlünk, miként használtuk tehetségeinket önmagunk és a közjó érdekében?

E számon kérésnek alapját azon erkücsi erő, azon nyílt szentély képezi, melyet lelkiismeretnek nevezünk s mely öre a természeti törvénynek.

Kérdezzük meg e nyíltan felelő erőt a számadás napján, hogy mit felel?

Egy vaskos számlát nyújt elének, melyet a kitzított feladatok megoldása já nyert jótétemények fejében lerovandó kötelességek árán kellene kiegyenlitenünk. A számla igen nagy, de pénzünk, melyet az ölmulasztott működésünk képvisel — igen csekély.

A baj megtörtént. A multon változtatni nem lehet, de tegyük jóvá legalább a jövőben!

Véssük a lelkiismeretes munkát keblünkbe, haladjunk a lelkiismeret által az emberiség javára kijelölt ösvényen. Vezérelje lépteinket az életben a hangya munkássága, amelyben mindenki felleli lelkének világító fényét és nyugalmat.

TARCZA.

Hogyan ment tőnkre Sásky Gáspár?

Sásky Gáspár bátyánk azon kényelmes öreg urak sorába tartozott, akik jó módban pipaszó mellett töltötték el életük javarészét a csendes falusi magányban.

Az ország politikája sem érdekli őt; egyedüli szellemi táplálékát a „Varmegyei Híradóból” mérítette, mely hetenként egyszer jelenvén meg, akkor is csak egy kényeszerűségből, — nem sokat lendített a világ és Gáspár bátyánk sorsán.

Történt azonban Krisztus születése után nagyon sokára, éppen Sásky Gáspár idejében, hogy ezen szelíd lapocska egyik cikkében hatalmas kirohanást intézett a varmegyében ésendesen visszavonultan élő vagyonos egyének ellen, kiket arról vádolt, hogy legszebb éveiket beteg gyermek módjára a karos székből töltik, vagyonuk pedig a markukba nevelt örökösök javára penészedik a helyett, hogy a közjó érdekében áldozatokat hoznának, humanus intézeteket támogatnának s odujukból előbujva a megye székhelyén résztvennének a közjó érdekében kifejtett harcokban.

Némi bosszankodással olvasta az öreg a sorokat s nyilván megértette, hogy e sorok raja is vonatkoznak s talán senkire sem jobban.

No-ha csak ez kell! — mormogta az öreg — ez ugyancsak könnyen meglehet cselekedni!

S ime! mi csúnya, mi csavarás bekövetkezett az a senki által el nem képzelhető csoda, hogy Sásky Gáspár egy hónap mulva felszedve sátorfáját és két hű cselédjét, — az öreg Katót és a nagy bajszu Andriát, — hátat fordított a falusi életnek, a városba ütötte fel tanyáját. A város legszebb részében bérelt nagyon csinos lakást.

Már két hete járt-kelt türelmetlenül új rezidenciájában.

Most itt vagyok, zugolódt magában, hát csináljatok harcztó, hadd vegyüljek bele!

Szerencsésjére vagy tán szerencsétlenségére felismerte őt egy fiatal ember, ki az újságírók közt, mint új seprű szerepelt s azonnal őt is kurtolta az újdonságot.

Az újság vasárnapi számában már olvashatta Gáspár bátyánk a személyi hírek között: „Sásky Gáspár, varmegyei, ezen agilis és jóteknységéről ismert fia, városunkba telepedett le, hogy áldásos működését szélesebb körben fejthesse ki!”

A pipa is kiesett az öreg szájából e hír olvastakor.

Már magam sem tudom, — morgá, — hogy mikor lettem és miért lettem egyszerre ilyen híres ember!

Azonban suttymban legyen mondva, — mégis csak hízeltt emberi húságának a róla való megemlékezés.

Mint a villám terjed el a hír a városban mindenfelé, hogy egy új meczénás tünt fel az emberiség boldogítására, kit egy kissé szípolozni lehet.

Már másnap megjelent nála a „Katholikus Legényegylet” öttagu küldöttsége, mely kérve magas pártfogását becses tudására adá; hogy diszelnökének választotta meg s az erről szóló okmányt átnyújtotta.

Végtelen boldog volt az öreg s öt darab ropogós százas bankóval felelt a kitüntetésre. A küldöttség tagjai markukat dörzsölve távoztak.

Következett az „Elaggottak és Rokkantak Segélyszövetkezete”. Meghatva esetelte a tisztelgők szónoka azon magasztog feladatot, amelyet az egyesület a tehetetlen embertársaik érdekében czélul tűzött ki.

Gáspár bátyánk belképzelve magát a tehetetlen aggok helyébe, megígérte támogatását s egy czes bankót menesztett az egyesület elnökéhez.

Belatva, hogy itt összeszenletben tartott pénzeskeje hamar elfogy, befáradt a takarékpénztárba s onnet egy szép csomó bankót hozott vissza s helyeztet el hazai pénztárában.

Ez időbe esett a uccye székhelyén azon

Ezen erős hitben gyökerezett törekvéssel e veslünk, hogy a jövő számadás percében nyílt homlokunk álljunk az ifelősök elé. Valószínű meg mindenben a szép, jó és igaz, e szent triasnak gyönyörű és harmonikus eszméit s akkor beteljesül, amit én is édes mindnyájunknak kívánok: Boldog új évet!

Pontos számadás.

Szívesen szeretnénk annak a felfogásnak érvenyt szerezni, hogy a pontos számadás a jó gazdaság alap feltétele, mert megdönthetetlen gazdasági elv, hogy még a kiskereskedő is csak úgy állhatja meg helyét, ha bevételeit és kiadásait pontosan feljegyzi, ha nem tapogat a sötétben, hanem minden perczen tudja, miféle eredménnyel jár gazdálkodása. Csak akkor fog a takarékos szerint nyújtózkodhatni, ha tudja meddig szabad nyújtózkodnia, mert ha elkésve, csak akkor veszi észre hibáját, mikor már kellenél tovább nyújtózkodott s a szunyogok a takarón kívül maradt lábait megcsipték, alig törődik már akkor vele valaki, végzete utólréte s megszólal a dob: „Ki ad többet érte?”

Elődeink nem igen csináltak adósságokat. Ugy osztották be jövedelmeiket, hogy tellett mindenre, ami szükséges volt, annélkül, hogy hitelezőkhez kellett volna folyamodniok. Ezért vágyódnak úgy vissza „a régi jó idők”-be, amikor a „tartozik” és „követel” oly szép egyensúlyba tartották egymást.

De, ha ma már nem nélkülözhetjük a hitelt, ha a mezőgazdaság, ipar- és kereskedelem hitel nélkül alig képzelhetők, ha a ma divó felfogás szerint, nem férfi, kinck adósságá nincsen, úgy annál szükségesebb, hogy üzleti sáfarkodásunk minden mozzanatáról pontos könyvet vezessünk, nehogy az év végén az a meglepetés érjen, hogy a gondok sulya úgy szakadt reánk, hogy immár nincsen menekvés.

mozgalom, melyet néhány lelkes honpolgár a magyar színészet állandósítása céljából a nemzet napszámósainak új, modern, hajlékot akart emelni természetesen közadakozás útján. Az e célból összehívott értekezletre meghívták Sásky Gaspárt is, kiben az elárult magyar színügy felvirágoztatására irányuló törekvés oly annyira visszhangzott, hogy hazafiai lelkesedésében 50,000 mond ötven ezer pengő forintot szavazott meg a saját magapénztárából a felépítendő színház költségeinek fedezésére.

Óriási lett a lelkesülés s mindenfelé csak az ő nevét hangoztatták, szóval vagy írásban, suttogva és fenszóval.

Ez azonban csak vesztére történt, mert annál sürűbben jártak egyesek és egyesületek hozzája némes szívének támogatását kérve, de annál gyakrabban látogatott be Gáspár bátyánk is, a takaréka s hozta ki őnnan a jobb időkben megtakarított fillérjeit.

Már az egész lakásának falai tele voltak kefébe foglalt díszoklevelekkel, köszönő, kitanító iratokkal, de az egyesületek még sem akarták fogyni, szüntelen újak s újak támadván.

Annál jobban fogyott azonban Gáspár bátyánk tőkéje. Végre is arra ébredt fel, hogy összes vagyona három század bankó.

Nó hiszen! Volt rémület!

A verseny ma minden téren óriási. Az árakat a legvégő határig szorítják le. Kis haszonnal kell beérni s a bevételeket nagy forgalom révén szaporítani. Miképpen tartása tehát emlékezetében a mai kereskedő az üzleti eseményeket, ha pontos számadást nem vezet?

Az az idő, amikor a kiskereskedő még nagyobb haszonnal dolgozott, rég elmúlt, amint hogy azok az iparosmesterek is már a földben pihennek, kiknél minden cikknek szabott ára volt, melyből alkudni nem engedtek; ma lejjebb kell szállni az árakkal, a kereskedőnek éppen úgy, mint az iparosnak, egészen az élettenger szintéig. A felszínen való maradás vagy az alámerülés attól függ: ért-e pontosan számon tartan, minden üzleti eseményt; ha megingott a hitele, nincsen részére segítség, a hullámok elsöprik s ott marad, mint hajótörött. Jobb talán a kis mezőgazda sorsa? Nem kell-e czernestornok lennie, hogy kersshessen és beoszthassa kerszetét úgy, hogy legszükségesebbekre jusson és összes ingó-ingatlanát el ne veszítse? S teheti-e azt, ha pontos számadást nem vezet?

Aki a nép közt él s vele érintkezik, sokszor hallhat ilyen kifakadásokat: „Nem tudom, hová főgnak vezetni ezek a rossz idők. Ha édesapámnak őszszel 30-40 forintja volt a láda fiókjában, megélt abból a jövő őszig, mikor új pénzt kapott. Nálam ennyi pénz meg se kocczan; alig hogy megfordulok, se híre, se hamva.”

S így is van. A mai embernek tiszteeri anyki mint elődjének. Minden szükséglet emlékezetben tartani — lehetetlen, azért kell a könyvvezetést segítségül hívni, mert csak így tájékozhatunk gazdálkodásunk helyessége felől.

Fájdalom, a kis üzletemberek nem igen akarnak tudni a könyvvezetésről. „Ami enyém, az enyém, akár fel van jegyezve, akár nincs,” így vélekednek többnyire. De vajjon igazak van-e? Bizonyára nem. Mindenkin megesezt már, hogy valamit elfelejt.

Azonnal összecsihelődött s három nap múlva visszament régi falujába, hol atyafiai kegyelméből tengette tovább csajdott életét.

Nesze menven eltűnésének, a „Híradó” a következő napi hirt hozta: „A jótékonyságaról azéles körben ismert Sásky Gáspár, megromgált egészségének helyreállítása végett bizonyítatlan időre falura távozott. Mielőbbi viszontlátásra jó egészségben!”

Sásky gunyak bélyegezven a dolgot mérgében felszisszent s a következő levelet írta a szerkesztőnek.

„Tekintetes Szerkesztő ur!

Kérem lapja útján mindenkinek kit érdekel tudomására hozni, hogy a mai naptól fogva úgy egyesek, mint egyesületek által reám ruházott, eddig viselt és megtisztelő összes tényleges avagy tiszteltbeli állásairól czennel lemondok azon kérésrel, hogy alapsájk meg a „Hiszékeny tönkrementek” segély-egyesületét, amelynek elnöke azonban szerkesztő ur legyen, én pedig csak segélyt élvező tagja. Tisztelő híve: Sásky Gáspár, szamos egyesület érzékenyen kiérdemelt elnöke.”

Cz. M.

tett. Milyen nehézeére esett a visszaemlékezés. Szabad-e az üzletembernek — s többé-kevésbbé mindenkinek üzletembernek kell lennie — valamiről megfeledkezni? Hányan vannak, kik nem emlékeznek, november hónapban, hogy mit végeztek márcziusban. Ki mondhatja még a könyvében való megnezése nélkül, hogy mennyi jövedelme volt mult év augusztus havában? Ki mondhatja meg: könyvek-vezetése nélkül, szaporodott-e vagy csökkent a vagyona a mult évben?

A könyvvezetés szükséges és nem nehez. Aki írni, olvasni és számolni tud s akiben megvan a jóakarát, hamar megtanítja a könyvvezetést, amely kellemetlen me, lepetésektől megóvja, mert a pontos számadás minden gazdasági haladás és fejlődés alapköre.

HIREK.

— Olvasóinknak, lapunk barátainak és munkatársainknak boldog új évet kívánunk.

— Hymen, Ebenspanger Mór, kereskedelmi iroda vezető Vasasról, a közelmúlt napokban jegyezte el magának Grünberger Rezső kisasszonyt, Grünberger Ignác sági kereskedő kedves leányát.

— Vasutasok bája. A m. k. államvasutak kis-czelli altiszti kará, a mult héten tartott gyűlésén elhatározta, hogy építendő furdóje javára, febr. hó 1-én bált rendez.

Park Kis-Czellben. A városi képviselőtestület nemrég tartott gyűlésén szótöbbséggel elhatározta, hogy a közönség számára parkot létesít. Mint halljuk a polgárság körében e tervnek sok ellensége van. Ez ügyhöz legközelebb bővebben hozza szólnunk.

— Hirtelen-halál. Visy Margit, Visy Mihály sárvári jegyző 21 éves leánya, folyó hó 24-én esté 9 órakor, midőn nővérei kis gyermekei számáru éppen a karácsonya díszítésével volt elfoglalva, hirtelen összeesett s állg. pár órai szenvedés után meghalt. Temetése karácsony másnapján ment végre a közönség nagy részvétele mellett.

— Helyreigazítás. A vármegyei tisztújításról lapunk mult vasárnap számában hozott tudósításunkban azt írtuk, hogy arvaszéki úlnökké Török Ferenczet választották meg. E hír közleményünk téves, amennyiben arvaszéki úlnökké: Biro István választották meg. Patay Ferencz II-od aljegyző neve, helyesen: Pata y Ferencz. Mit ezennel helyreigazítunk.

Zoltner ügyhöz. A jánosházi jó hírnevű (?) közkereseti banda ellen, hírlapunk felelős szerkesztője által indított sajtóperben, a szombathelyi kir. törvényszék határozatát hírlapunk jövő számában fogjuk ismertetni.

Pincez feltörők. Emlegettük már lapunkban, hogy a mult hó 28-an Kocsics József sághelyi pincejét éjnek idején feltörték s a pinczéből 88 l. bort és 2 hordót elloptak. A kis-czelli csendőrség erélyes nyomozást indított e lopási ügyben, a hosszas fázadozásuknak megis lett az eredménye, amennyiben sikerült a csendőrségnek a pinczetolvajokat Gyűrű Ferencz és Sebestény Odón sági lakosok személyében kinyomozni. Gyűrű és Sebestény beismerték a lopást és bevallották azt is, hogy a Kovács József pinczéből elloptak bort. Vörös József szintén sági lakos bucsuestélyén fogyasztották el, ki hasonló büncselekmény miatt folyó hó 1-én vonult be a szombathelyi kir. törvényszék fogházába 4 hónapi büntetésért letlenni. A jeles kompiát a csendőrség feljelentette az illetékes hatóságok s így könnyen megesehetik, hogy mire Vörös József büntetése letellik, újból kezdheti ott, ahol elhagyta.

— Elfogott személyhordó. Bokodi János, jakfai illetőségű személyhordó sáhanca, folyó évi november hó 3-án, gazdájától, Dura Sándor sági lakos pékmestertől, elárúsítás végett átvett 15 korona értékű személyével, illetve annak árval megszökött. A csendőrség a napokban elfogta Bokodit és átadta a büntető bíróságnak.

Meghívó. A kis-czelli Férfi Daloskörnek 1901 november 2-án és december 22-én tartott választmány-üléseben, hozott határozataihoz képest az a nagy közönség, mint különösen a derek pártoló tagok tiszteletére az év utolsó napját, azaz Szilveszter-estélyét a „Korona”-szálloda nagytermében este 8 órakor kezdődő és 2 kor. ízetés mellett kiszolgálandó zárt társasági nappal egybekapcsolni hangversenyt fog rendezni. Kéri tehát a nagy közönséget különösen pedig a daloskör derek pártoló tagjait, hogy az ünnepséget becses megjelentésével emeljük szíves kedjük. Kéri fogjuk közösen a szép esté y társasággal az Egok urát, hogy adjon a sokat szennyezőt Hazánkra egy boldog új évet! Kis-Czell, 1901. decz. 23-án. Horváth János titkár.

Egyleti élet. A jánosbázai „Társaskör” karácsony napján tartotta rendezési közgyűlését, amely alkalommal magyar Kossa Gusztáv győgy-szerész lett. Imárr 41-szer nagy lelkesedéssel elnöknek megválasztva. E bizalom legközelebb tanácsközk Kossa Gusztáv hivatásán érdemelő. A tisztikar a könyvtárnok kivételével szintén újabb megválasztatot. A leköszönt könyvtárnok helyébe Gyarmati István tünitöt választották meg.

Hitközségi ügy. A kis-czelli római kath. hitközség pénteken tartott gyűlést. Deutschbauer Ignác temető gondnok helyett, ki e tisztelet 18 évig viselte s most lemondott, Simon Sándort választották meg. Vágóhid felügyelőnek Tóry György helyett, Szabó Lajos lett megválasztva.

A Mayer gépgyár ügye. A szombathelyi Mayer E. fia gépgyár-cég, annak főnöke, Mayer Karoly öngyilkossága folytán tudvalegőleg nem-ég válságba jutott. A gépgyár iránt, Hegedüs dor kereskedelmi miniszter is éleken érdeklődött s hogy a gyár továbbra is fentmaradjon, a miniszter a gyár ügyének megvizsgálására két szakbizottságot küldött le Szombathelyre. A miniszter kiküldöttéi már befejezték a vizsgálatot. Ezen vizsgálat eredményétől függ azután, hogy milyen támogatást adhat a miniszter. Egyidejűleg támogatástól függővé tette — mozgalom indult — hogy a gyarat részvénytársulat vegye át. A gyár tiszta vagyona, mely szerint 739,207 korona; az alapoké 1 millió k-ra van tervezve, amelyből a gyárért 380 000 korona névértékű részvényt adnának a tulajdonosoknak a többi pedig a gyár fizetőképessé-tételére fordítanak.

Műkedvelői előadás. A jánosbázai „Iparos és Kereskedő Ifjak Önképzőköre” január hó 5-én rendezel egybekötött műkedvelői előadást rendez. Ez alkalommal színpad kerül: „A betyár kendeje” népszínmű

Drágul a posta. Alig két éve annak, hogy a posta felcémelte az ajánlott levelek díját a külföldre „szóló” levelező-lapok árát. Most újból arcmelkedés van a postán. Egys. posta-értekezések 1902. évi január hó 11-től kezdve drágábbak lesznek. Nevezetesen a levelező-lap és a posta-utalvány. A napokban jelent meg a kereskedelmi miniszternek erre vonatkozó rendelete, amely a következő intézkedéseket foglalja magába: A levelező lapok ára a belsődi forgalomban 4 fillér helyett 5 fillérben, a posta-utalvány-ürlapoké pedig a bel- és külföldi forgalomban egyaránt 1 fillér helyett 2 fillér lesz. Az új levelező-lapok és utalvány-ürlapok árusítása 1902. január 11-ével veszi kezdetét. Ez időponttól kezdve a régi 1 filléres utalvány-ürlapokat egyáltalán nem, a 4 filléres levelező-lapokat pedig csak szükség esetén, még pedig a díjkülföldibüzetnek megfelelő 1 filléres frankójegy felragasztásával postára árusítják. A közönség kezéi közt levő 1 filléres posta-utalvány-ürlapokat pénzkuldesre és a régi 4 filléres levelező-lapokat szállításra 1902. április 30-áig elfogadják, ha a feladó úgy érekre, mint amazokra a díjkülföldibüzet pótlásául 1-1 filléres levéj-gyget ragaszt fel. Az április végéig el nem használt régi levelező-lapokat és utalvány-ürlapokat a posta egyáltalán nem vállalja be. A magánipar által előállított levelező-lapok 1902. január 11-től kezdve a bel-földi forgalomban szintén 5 filléres díjtétel alá esnek.

A 10 forintos bankjegyek bevonása országba levő, 1880. évi május hó 1-ről keletkezett osztrák értékű 10 forintos bankjegyeket bevonják. Az osztrák magyar bank és és hők-intézetei 1903. évi február 28-ig fizetesképp és átváltás végett fogadják el azokat. 1903. évi március hó 1-től augusztus hó 31-ig ezeket a bankjegyeket az osztrák magyar bank csak budapesti és bécsi főintézetei fogadják el fizetesképp átváltás végett. 1903. évi szeptember hó 1-től kezdve az osztrák magyar bank azokat többé fizetesképp el nem fogadja, úgy, hogy 1903. évi augusztus hó 31-én a bankjegyek bevonásának utolsó határid-je lejár.

Az ipartörvény. Hónapok óta tanácskoznak már a fővárosi iparoskörben a különböző iparágak képviselői az 1884. évi ipartörvény módosítása tárgyában. E tanácskozások indító oka az volt, hogy a kereskedelmiügyi miniszter egyik szakemberét a törvényjavaslat előadói tervezetnek elkészítésével megbízta. Az erre vonatkozó közös tanácskozások vitapontjai főleg a kézműves-képesítés szigorítására és az ipartestületek önkormányzati juttatás körének ki-ővítésére vonatkoznak, az iparos-kongresszusok által ismeretes kimondott irányelvek alapján. Kimonduló pontu szolgálat, hogy képesítéshez kötött mesterséget csak oly nagykorú, vagy nagykorúsítás esetén legalább 21 éves egyén üzhesen önállóan aki az illetékes ipartestületnél a gyakorlati inasviszsgálat letette és szakba vágó műhelyben legalább három évig mint legény dolgozott és ezt munkakönyvv-el igazolja. Értelmszerű szerint az előadói tervezet már a jövő-hő folyamán elkészül.

Felújított rendelet. Azon előfordult panaszok folytán, hogy a hetivásárokon különféle gyarmat és fűszerárakat bocsátanak egyesek aruba s ezzel a fűszerkereskedőket érzékenyen megkárosítják, a kereskedelmi miniszter 1899. december 12-én 63/VIII. 1899. sz. a. kelt rendeletét újítja föl, mely rendelettel kimondott, hogy gyarmat és fűszerárakat országos vásárokon bárki, tehát idegenben bárki is árusíthat, azonban hetivásárokon, mivel ezen áruk szorosabb értelemben véve élelmiszereknek nem tekinthetők, csupán helybeli iparosok, illetőleg iparigazol-vánnyal bíró kereskedők által hozhatók forgalomba. Aki ez ellen vét, ipárkühágást követ el.

Széll Kálmán, mint író. A Könyv-czimen-érdekes és változatos tartalmu új lap jelent meg, amely az irodalom eseményeiről, különösen pedig a magyar könyvtárszakkal nagyobb elterjedésre számított jelentékenyebb újdonságairól kívánja az olvasót tájékoztatni. A lap első számban olvassuk a következő hírt: A miniszter-elnök nem sokára új alakban szándékozik mutatkozni Magyarországon. Volt már pénzügy-miniszter, most belügyminiszter és miniszterelnök; ismerjük mint államférfit, mint partvezért, mint szonokot — most már fogják ismereni mint író-t. A miniszterelnök olyasmire vállalkozott, mit közvetlen elődje sem kísérelt meg: soha; politikai korszakuihoz az életrajzi és eseményista babérrját írta. Megírja Deák Ferenc életrajzát a Magyar Remekírók nagy nemzeti vállalat-számára. Deák életének megírására senki se hivatottabb nála akit Deák politikájának követője ma is, pártjának oszlopa volt, keresztleányának férje, akinél Deák utolsó éveit is töltötte. Érdeklődéssel, kíváncsisággal nézünk ez életrajz elé, mely bizonyára díszére fog valni a Magyar Remekírók-nak és a magyar politikai irodalomnak. A Könyv című lapot ingyen megkaphatja, aki a kiadó-hivataltól (IV. Egyetem-utca 4.) egy levelező-lapon kéri.

Szépség verseny. Magyarország a női szépség hazája. Sehol annyi szép asszony mint hazánkban. Igazi szépsáruzet lesz tehát a Magyar Szalon szépség versenyé, melyet külföldi lapok mintájára rendez, bemutatván a szépek legszebb-jeit. A Magyar Szalon szerkesztősége felhívja ez uton Magyarország összes szépségeit, hogy arczkepeiket a Magyar Szalon közölni fogja és maga a közönség fogja szavazás útján a díjat oda szavazni. A díj a nyertes szépségnek egy elsőrangu művész által megfestett képe. A legszebbnek tallt őt kép több külföldi lapban is meg fog jelenni. Az arczképek 1902. évi március hó 1-ig küldendők a Magyar Szalon szerkesztőségébe (Bpest. VIII. Kerepesi ut 23.) A pályázat részletes feltételeit a Magyar Szalon most megjelenő januári füzeté között. A Magyar Szalon előfizetési ára félévre 10 korona.

Göre Gabor levele.

Tekintetes Újságíró uram!

Hát miután gyün az larsang, hát az ijenkor-tába megszokott egy kicsit rögnyű, egyik azért mer tánczónyí akart, másik meg azért, mer hát szorította a csizmája meg a süstner inas a kontóval, én meg azért mer hát az újságba való ír-kálásra határoztam derága. Idomet peig vóna nekem más dögöm is, mer hát a disznókat még nem ettem meg, mer hát még nincsenek, majd talán új esztendőre megajándékoz egy hideg malacz fejjel a kis-czelli-Makai Zsiga barátom és én azt befogom kebelezni amugy magyarosan.

Hát no iszen nem akarok sokat írnya hát átterelem a dolgot a mivolyára. Mindenek fölötté boldog új esztendőt kívánok a Pálovits Józsi kománnak, merhát esztendőre már leteszi a bíró páczát és megkaptya a megérdemelt öbsitot; a többi meg magátu gyün, kedves egészségére kívánom eztet a Józsi kománnak, igen kérem ne haragugyék ezen igaz szólásomér, mer hát a ki haragszik aszongyák annak nincsen, hát igaza, én hát nem haragszom ü rá isten bocsá bünömet.

No meg vártam újság író uramat a szombathelyi alispány fogadásra, hát nem gyűtt el, de ott vót ám az Makay barátom, hej mennyi nagy urro paruláztunk, osztán meg a Józsi pány a Makai barátomat majnem beinvitáta ebédre, de engem nem hitt meg, azt mondtuk, hogy hát nekünk nem köll senki potyája, hoztunk mi pogácsát hazuról eleget és elmentünk az kocsmába ott meg ittunk a kocsi gerőffal öt lütüj megkeresztőt, somlóit aztán jó laktunk pogácsával és haza gyütünk, itthon meg várt má a mama fírís kocsonyára, ez ám az élet, ugy e montani, hogy egyik másik ember új esztendőre megkergű.

Hát ha tunná még újságíró uram aztat, hogy mikor a vármegejű küet választás vót a Czellbe, mikor a Palovits Józsi komám is fő lépett kuetnek, hogy mennyi savanyó peislit meg kocsonyát megettünk a birka kocsi ittunk rá jó megmosdatott tokorcst a Józsi komám egészségére azért, hogy hát megbukgyék, de hát újságíró uram so se gyün oda a hol potya van, pedig nein rossz ám a potya, — igaz ám, hogy én nem szavaztam a Józsi komámra azért mer hát, ugyis annyi féle hivatala van mint a kínai császárnak, nem akartam, hogy a sokféle hivatal viselése által derága egészsége meglágyujjon, kedves egészségére vájjék hát, hogy hát megbukott.

No hát mostan még sem írok többet, no de mégis azt akarom megmondani tekintetes újságíró uramnak, hogy a birka Samu barátom a maga számára az választáskor eltett egy porciói savanyó peislit, egy tányér kocsonyát meg egy lütüj jó mosott bort, gyűjön el az larsangon és fogyassa el nehogy az izéből vesszen.

Boldog új esztendőt kívánok magának és családjának, no meg hát az Pálovits Józsi kománnak is.

Tiszteletvel:
Kis-czelli Göre Gabor.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Drondorfi
savanyúvíz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER
ugy magában, mint meleg tejjel vegyítve
Köhögésnél, rekedtségnél, tüdőhurut
nál stb.
legjobb gyógyszerrel ajánlatik.
Nemzen omezzó, gyomorhurutnál kitűnő
hatása van!
Főnktrár:
GAYER GYULA cégégnél.

SPIELER EDE

üveg és porcellán raktára

Szentháromság-téren.

Dus választék mindenféle porcellán-, majolika-, kőedény- és üvegtárgyakban tükrök, képek, kertek, álló- és függőlámpák, evő-, ivó- és mosdókészletekben, chinai ezüst evőeszközök, kenyékosarak, süteménytálak, bádög kézi- és fali lámpák és különféle arckép-állványok.

Azonkívül elvállal mindennemű épület üvegesmunkát, ugyszintén képek keretezését a legszebb kivitelben és legolcsóbb áron.

Franczia babák nagy választékban.

A közelgő karácsonyra a tavalyinál sokkal dúsabb választéku

nagy gyermekjáték

raktáromra különösen felhívom a t. közönség figyelmé

Számos látogatást kér tisztelettel:

Spieler Ede, Kis-Czell.

Arlejtési hirdetmény.

A Kis-Czell kemenesaljai közkórház 1902. évi fűtési és világítási anyag szükségletének beszerzését, arlejtés után óhajta biztosítani. Felhívtnak kik pályázni óhajtanak, hogy árajánlataikat f. hó 30. d. u. 4 óráig dr. Géfin Lajos kórház igazgató urhoz adják be.

A szükségelendő anyagok mennyisége a gondouki szobában megtudhatók.

Kis-Czell, 1901. december 20.

Kis-Czell kemenesaljai közkórház.

Tűzifa- és köszéneladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a téli időnyre nagy raktárt tartok: **száraz tűzifából, ajkai, wiesi, köflachi és porosz köszénekből** és a legjutányosabb napi árákon bocsátom forgalomba.

Tisztelettel

Altstädter József

(11-20)

Hirdetmény.

A Kemenesaljai takarékpénztár r. t. Kis-Czellben, 1902. január 2 án megnyitja heti betéti osztályainak XII. évtársulatát.

Beiratások eszközölhetők hétköznapi kon délelőtt a pénztári helyiségben.

Hetenkint fizetendő legkisebb részlet korona. Beiratási díj minden részlet után egyszerismindenkorra 2 korona. A befizetés 4 éven át történik és azután a betevőnek 6% kamat fizetetik. A megállapított feltételek mellett a rész'ettulajdonos hetenkint visszafizethető kölcsönt kaphat.

Egyéb feltételek vagy bármily ügyben készséggel szolgál a takarékpénztár felvilágosítással.

Állandó takarékbetétek után a megállapított feltételek mellett 5% kamat fizetetik és a kamatadott az intézet viseli.

Kelt Kis-Czellben, 1901. decz. 12 én.

Kemenesaljai takarékpénztár
részvénytársaság igazgatósága.

13-20

VÉRTES
pálinka (sósorszesz) győgyeszereszele.

használatban a leghatásosabb. Feltétlen tisztasága következtében úgy külső, mint belső használatra mindenképp legjobban alkalmas, különösen is a most annyira kedvelt gyürő módszerre (massage) Kitűnő sikerrel

használatik köszvény, csúsz, meghűlések ellen, benuások, ficzarnoknál, gyulladás- és kelésnél, továbbá a fejbőr erősítésére, valamint a száj tisztítására; belsőleg gyomor-görcs, rozszullét, fejfájás, sib. ellen. Katonáknak, vadászoknak, utasoknak, levélhordóknak s általán sokat gyaloglóknak nélkülözhetetlen. Valódi csak a mellékelt védjeggyel. Egy üveg 30 fill., 1 és 2 kor. Kapható Kis-Czellben: Nagy Gyula ur fűszerkereskedésében, egyáltalán ott, hol plakátok a fenti védjeggyel láthatók, vala mint közvetlen:

VÉRTES L. Sas-győgyész. Lugoson.

Szöllőoltványok

szokványminőségben. A legkiválóbb 42 bor- és csemeggefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés

Gieditschna csemeték és magvak.

Uradalomoknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadás-sal, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelesi utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. Ára 8 ft.

Óriási jövedelmet biztosító voltánál

ÉLŐVIRÁGOK, daságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes lénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzékét kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt czimére ingyen és bérmentve küldeni kéri, mert nincsen az a ház, vagy család, ahol annak tartalmát hasznára ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is, igen érdeklében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgáltatást tesznek. Czim:

„Ermelléki élő-szöllőoltvány-talap. Nagy Gábor (8-20) Nagy-Kágya, u. p. Székelyhíd.

Legolcsóbb és leghatasosabb trágyázás.

A Csöry-féle szemétfuvarozási és feldolgozási részvénytársaság által a főváros területén összegyűjtött

rostált és compostrozott szeméttárgya

előnyös vegyi összetétel és, dús nitrogén, phosphor és kálitartalmánál fogva ugy a

gabonafélék mint pedig szőlők trágyázására kiválóan alkalmas.

Az eddigi kísérletek eredményei bizonyítják e trágyaszer rendkívüli előnyeit.

A szeméttárgya beszerzési ára nagy belértéke dacára olcsóbb, mint a természetes marbatrágya vagy bármily műtrágya.

Részletes árajánlattal és ismertető füzettel szivesen szolgál a kizárólagos eladással megbízott

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Budapest, V., Váci-kört 32.